

Slóžil sem tam vosmý leto,
veslóžil sem kozla za to:
a ten kozel pivo vozal,
a ten vepř kluče pepř,
a ta koza spadla s voza,
a to tele atd.

Slóžil sem devátý leto,
veslóžil sem kanca za to:
a ten kanec vede tanec,
a ten kozel pivo vozal,
a ten vepř kluče pepř,
a ta koza atd.

Slóžil sem desátý leto,
veslóžil sem vola za to:
a ten vůl veze sůl,
a ten kanec vede tanec,
a ten kozel pivo vozal,
a ten vepř kluče pepř atd.

Slóžil sem jednástý leto,
veslóžil sem krávo za to:
a ta kráva mlíko dává,

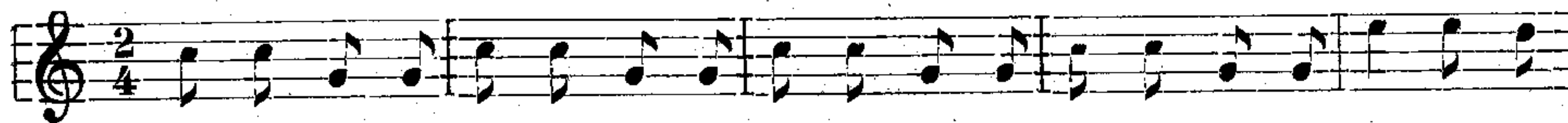
a ten vůl veze sůl,
a ten kanec vede tanec,
a ten kozel pivo vozal,
a ten vepř atd.

Slóžil sem dvanástý leto,
veslóžil sem ženo za to:
a ta ženka je Mařenka,
hezke se mně všecko daří,
vona dobře hospodaří,
a ta kráva mlíko dává,
a ten vůl veze sůl,
a ten kanec vede tanec,
a ten kozel pivo vozal,
a ten vepř kluče pepř,
a ta koza spadla s voza,
a to tele hobó mele,
a ta hosa bela bosá,
a to hóse mělo fóse,
a to káče hezke skáče,
a to koře krákoře,
chodí po dvoře,
Mařenka se směje
seďa v komoře.

IV. Občané.

1030.

Bart. II. 458.

U Rac-la-vic stojí hruška ob-ró-ba-ná až do vr-ška; ach, kdo ju

obróbal? ho-fe-ři, va-ři-li ze-má-ky k ve-če-ři.